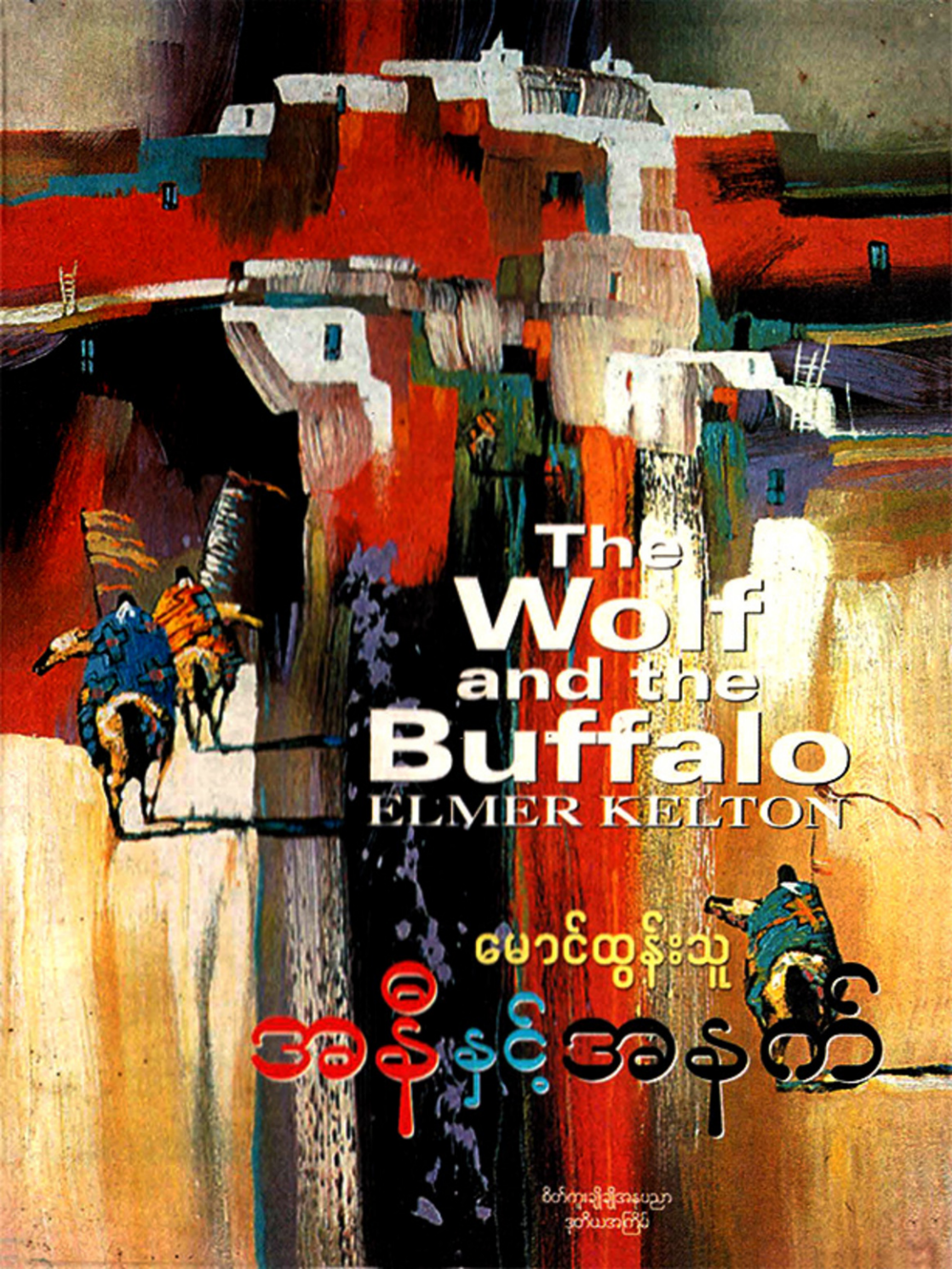

An abstract painting with a village scene at the top and two riders on horses in the lower left. The background is composed of bold, expressive brushstrokes in red, orange, yellow, and dark tones. The title is centered in the middle of the image.

The Wolf and the Buffalo

ELMER KELTON

မောင်ထွန်းသူ
အနီနှင့်အနက်

ဝိဇ္ဇာတိတက္ကသိုလ်
အုပ်စုကြီး

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

‘အနီနှင့်အနက်’အမည်ရှိ ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည် မှာ ‘၁၉၈၇ ခု၊ အောက်တိုဘာလ’ဖြစ် သည်။ ယခုလက်ရှိ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ပြန်လည်ရေတွက်မည်ဆိုပါက အချိန်ကာလအားဖြင့် ၁၃ နှစ် ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က ဤစာအုပ်ထုတ်ဝေရာ၌ ထုတ်ဝေသူ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေနှင့် မြန်မာ ပြန်သူတို့ သည် အမှတ်တရဖြစ်ရပ် ကလေးများ နှင့် ကြုံခဲ့ရဖူးပါသည်။

ပထမဆုံးကြုံခဲ့ရသည် မှာ ‘အနီနှင့်အနက်’အတွက် မြန်မာပြန်သူ ရေးထားသော ‘အမှာ စာ’ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာပြန်သူသည် မိမိ၏ ပင်စင်လစာငွေ (၆ လစာ) ထုတ်ပေးရန် ပန်းဆိုးတန်းဘဏ် ၁ သို့ သွားသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် လူကြိုပါးလိုက်ပါသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဘဏ်မှ လစာထုတ်အပြီး အပြန်တွင် ၃၇ လမ်းရှိ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေတိုက်သို့ဝင်၍ ‘အနီနှင့်အနက်အမှာ စာ’ကို ပေးခဲ့ရန်လည်း မှာ လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေသည် ပင်စင်လစာကို ထုတ်ယူခဲ့သော်လည်း အမှာ စာကိုမူကား သက်ဆိုင်ရာ စာပေတိုက်သို့ မပို့ခဲ့ပါ။ မပို့ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ကိုလည်း ကျွန်တော့်အား အသိမပေးခဲ့ပါ။

အမှန်က ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေသည် ကျွန်တော်ပေးလိုက်သည့် အမှာစာကို တစ်နေရာ၌ မေ့ထားခဲ့မိသည်။ သူ့အဆိုအရ ဘဏ် ၁ တွင် လား၊ လမ်းဘေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင် လား သူ အသေအချာ မမှ

တံမိတော့ပါ။ ကျွန်တော့်အား ပြောပြရန်လည်း မေ့သွားသည် ဟု ဆိုပါသည် ။ ဤ အမှာ စာကိစ္စအတွက် ထုတ်ဝေသူနှင့် ကျွန်တော်သည်လည်း စကားမစပ်မိခဲ့ကြပါ။ ဤသို့ဖြင့် ထွက်လာသည့်အခါ အမှာ စာပါသင့်ပါလျက်နှင့် ပါမလာသည် ကို တွေ့ရပါသည် ။

ဒုတိယဖြစ်ရပ်မှာ ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေရာ၌ ထုတ်ဝေသူသည် အခက်အခဲ အနည်းငယ်မျှနှင့် ကြုံခြင်းဖြစ်သည် ။ ထိုခေတ်ထိုအခါက ချမှတ်ထားသောမူအရ စာပေစိစစ်ရေးမှ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေခွင့်ပြုလိုက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထုတ်ဝေသူသည် မိမိရိုက်လိုသည့် စာအုပ်အရေအတွက် ကို ဖော်ပြ၍ ကုန်သွယ်ရေး(၉)သို့ စက္ကူလျှောက်ရသည် ။ ကုန်သွယ်ရေး (၉)မှ ထုတ်ပေးသောစက္ကူ ဖြင့်စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရသည် ။ အများအားဖြင့် ကုန်သွယ်ရေးမှ ပေးသောစက္ကူများမှာ ‘နော်ဝေစက္ကူများ’ ဖြစ်သဖြင့် ထုတ်ဝေသူနှင့် စာဖတ်သူတို့ အတွက် စိတ်တိုင်းကျစက္ကူများ ဖြစ်ပါ သည် ။

အနီနှင့်အနက်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် တာစူနေသည့်အချိန်တွင် ကုန်သွယ်ရေးမှ ရနေကျစက္ကူကို မရတော့ပါ။ ကုန်သွယ်ရေး ၉ မှ စက္ကူပေးသောစနစ်သည် လုံးဝ ပျက်ပြယ်သွားပြီ ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလိ ကဈေးကွက်တွင် လည်း စက္ကူဈေးများ ၊ အဆမတန်တက်ကာ လိုချင်သောစက္ကူကို ဝယ်မရဖြစ်သွား ခဲ့ပါသည် ။ ဤသို့ဖြင့် ဘဝတက္ကသိုလ်စာပေသည် အနီနှင့်အနက်စာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အတော်ကလေးဦးနှောက်ခြောက်ခဲ့ရပါသည် ။

နောက်ဆုံးတွင် အနီနှင့်အနက်သည် ‘ဘားမား’ဟု ခေါ်သော ပြည်တွင်းဖြစ်စက္ကူများ ဖြင့် စာအုပ်ဖြစ်လာခဲ့ပါသည် ။

ထိုစဉ်က ဘားမားစက္ကူများမှာ ပုဂ္ဂလိကစက္ကူစက်ရုံအချို့မှ ထုတ်လု

ပိစ စက္ကူများ ဖြစ်၍ အဆင့်အတန်း ညံ့ဖျင်းလှပါသည်။ နဖူးမှ ချွေးသီး
လေးတစ်ပေါက်ကျသွားရုံဖြင့် လည်းကောင်း၊ လက်ညှိုးတွင် တံတွေးဆွ
တ်၍ ကိုင်မရုံဖြင့် လည်းကောင်း စုတ်ပြဲသွား တတ်ပါသည်။ သို့သော်လ
ည်း ‘သစ်’မရခင် ‘ဝါး’ပေါင်းကွပ်ရသည့် သဘောဖြင့် အနီနှင့်အနက်ကို
ထုတ်ဝေခဲ့ရပါသည်။

စိတ်ကူးကောင်းသော ထုတ်ဝေသူသည် စက္ကူအခက်အခဲကို
အကြောင်းပြု၍ အနီနှင့်အနက်၏ စာအုပ်အရွယ်အစားကို တစ်မျိုးတစ်
ဖုံ ပြုပြင် ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။ စာအုပ်အရွယ်မှာ ကိုင်လို့ လွယ်သော
အရွယ်အစားဖြစ်သည်။ သွက်လက်ပေါ့ပါး၍ အမြင်အာရုံကို ဆွဲဆောင်
မှုရှိသော အနေအထားဖြစ်သည်။ စာအုပ်လောကတွင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ
အမြင်ထူးသော စာအုပ်အဖြစ် သတိထားမိနိုင်သည့် အခြေအနေဖြစ်ပါ
သည်။

ယင်းသို့သော ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်ကလေးများ နှင့် ကြုံခဲ့ရသည့် အ
နီနှင့်အနက်သည် ကံအားလျော်စွာပင် စာဖတ်ပရိသတ်က နှစ်သက်လ
က်ခံသော စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ထင်ရှားလာခဲ့ ပါသည်။ အထူးသဖြင့်
ထိုခေတ်ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူငယ်လူရွယ်များ သည် အနီနှင့်အနက်ကို ကြို
က် နှစ်သက်ကြသည့် အားလျော်စွာ သူတို့ ၏ နှုတ်ဖျားတွင် အနီနှင့်အန
က် ဟူသော အမည်သည် များ စွာ ရေပန်းစားခဲ့ပါသည်။

‘အနီနှင့်အနက်’၏ မူရင်းအမည်မှာ The Wolf and the Buffalo ဖြစ်
သည်။ မြန်မာ ဘာသာဖြင့် ပြောမည်ဆိုပါက ‘ဝံပုလွေနှင့်ကျွဲ’ဟု အဓိပ္ပာ
ယ်ရပါသည်။ မူရင်းစာရေးဆရာ၏ ဇာတ် လမ်းနှင့် လိုက်ဖက်ညီလှပါ
သည်။ အံဝင်ခွင်ကျလည်း ရှိလှပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်သည်
ဤစာအုပ်၏ အမည်ကို ‘ဝံပုလွေနှင့်ကျွဲ’အမည်ပေးမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်အားဖြင့် ‘ဝံပုလွေနှင့်ကျွဲ’သည် လူဖြူတို့ ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုကို ခံနေရသော လူမျိုး နှစ်မျိုးကိုကိုယ်စားပြုထားသည့် အမည်နာမများ ဖြစ်သည်။ ။ တစ်နည်းအားဖြင့် အဖိနှိပ်ခံ လူမျိုးနှစ် မျိုးကို တင်စားပြီး ပေးထားသောအမည်များ ဖြစ်သည်။ ။ ‘ဝံပုလွေ’သည် အမေရိကန် နိုင်ငံကြီး ၏ မူလပိုင်ရှင်များ ဖြစ်ကြသော တိုင်းရင်းသား ရက်အင်ဒီးယန်းခေါ် လူရိုင်းများကို တင်စားခြင်းဖြစ်၍ ‘ကျွဲ’မှာ အာဖရိကတိုက်မှ ကျွန်များ အဖြစ် အသုံးပြုရန်လူဖြူများက ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြသော အာဖရိကတိုက်သား လူမည်းများကို တင်စားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

မူရင်းစာရေးဆရာ ပေးထားသည့် ‘သရိုဂွမ်အင်သည် ဘတ်ဖဲလိုး’ ‘The Wolf and the Buffalo’ဟူသော အမည်သည် ခေါ်လို့ လည်းကောင်းသည် ၊ ရွတ်လို့ ဖတ်လို့ လည်း ကောင်းသည်။ ။ ဇာတ်လမ်းနှင့်လည်း လိုက်လျောညီထွေရှိလှသဖြင့် နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသည်။ ။ သို့သော်လည်း ‘ဝံပုလွေနှင့်ကျွဲ’ဟု မြန်မာလို ပြန်ဆိုလိုက်သည့်အခါ ကျွန်တော့်စိတ်တွင် အဆင်မပြေဖြစ်လျက် ရှိသည်။ ။ ခေါ်လို့ လည်း မကောင်း၊ ရွတ်လို့ လည်း အဆင်မပြေ။ အမြင်နှင့်အကြားတွင် ‘ရသ’မရှိ သလို ဖြစ်နေသည်။ ။

ဤအကြောင်းကို ကျွန်တော်သည် ထုတ်ဝေသူနှင့် စကားစပ်မိသည်။ ။ ထုတ်ဝေသူသည် အလွန်စည်းစောင့်သူ ဖြစ်၏။ သူသည် စာအလွန်ဖတ်သူဖြစ်သော်လည်း ထုတ်ဝေသူလုပ်လာသည့် အခါ ထုတ်ဝေသူအလုပ်မှ တစ်ပါး အခြားအလုပ်များကို လုပ်လေ့မရှိ။ အချို့သော ထုတ်ဝေသူများကဲ့ သို့ စာရေးဆရာ၏ စာများကို စာရေးဆရာအားမပြောဘဲ၊ မတိုင်ပင်ဘဲ၊ အသိမပေးဘဲနှင့် ဖြတ်ခြင်း၊ တောက်ခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းစသည်များကို လုပ်လေ့မရှိ။ အကယ်၍ စာဖတ်သူများ ဘက်မှ အမြင်စောင်းသွားစေမည့် အရေးမျိုးကို တွေ့ပါမြင်ပါ မူကား အေးအေးသာ

သာထောက်ပြတတ်သည် ။

ကျွန်တော်မှတ်မိနေပါသည် ။ ‘ဝံပုလွေနှင့်ကျွဲ’ဟူသော အမည်အပေါ် ၌ ကျွန်တော် ဘဝင် မကျဖြစ်နေခြင်းကို ပြောပြသည့်အခါ သူသည် သူ့ အကျင့်အတိုင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်နေသည် ။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်အား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ‘အနီနှင့်အနက်လို့ ပေးလိုက်ရင် ပိုမကောင်းဘူးလားဆရာ’ဟု ပြောသည် ။ ကျွန်တော်များ စွာ အံ့အားသင့်သွားသည် ။ များ စွာလည်း ဝမ်းသာသွားခဲ့၏။ ကျွန်တော်သည် ချက်ချင်းပင် သူပေးသောနာမည်ကို လက်ခံလိုက် ပါသည် ။

အနီနှင့်အနက်သည် အမေရိကန်ဝတ္ထုဖြစ်သည် ။ စာရေးဆရာမှာ အမေရိကန် စာရေးဆရာ အယ်လ်မာကယ်လ်တန် (Elmer Kelton)ဖြစ်သည် ။ အယ်လ်မာကယ်လ်တန်သည် တက္ကဆက် ပြည်နယ် အနောက်ပိုင်းဒေသ၌ နေထိုင်ခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်းများ စွာ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ သူ၏ အဆိုအရ ၁၈၇၅ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးရော်နယ်စလစ်ဒဲရ် မက္ကင်ဇီသည် လူဖြူများအား ကြွံ့ကြွံ့ခံ၍ ခုခံတိုက် ခိုက်နေကြသော ရက်အင်ဒီးယန်းလူမျိုးစု ကွန်မင်ချီများအား ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခြင်းပြုခဲ့သည် ။ ထိုအချိန်လောက်မှာ ပင် အယ်လ်မာကယ်လ်တန်၏။ ဘေးကြီးသည် ယင်းဒေသ၌ အခြေစိုက်ခဲ့သည် ။ ကယ်လ်တန်၏ အဘိုးနှင့် ဖခင်တို့ သည်လည်း ကယ်လ်တန်၏။ ဘေးကြီးနှင့်အတူ ကောင်းဘွိုင် အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုခဲ့ကြပါသည် ။

‘ကျွန်တော်ဟာ အလွန်ကောင်းဘွိုင်ပီသတဲ့ ကောင်းဘွိုင်တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လုံးဝဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး’ဟု ကယ်လ်တန်က သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးအား ပြောခဲ့ဖူးသည် ။ ‘ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အနောက်ဖက်ဒေသအကြောင်းကို သိပ်ပြီးရေးချင်တယ်။ အထူးသဖြင့် ဝက်စ်

တန်းန့် (western) လို့ လူအများက သိနေတဲ့ အနောက်ပိုင်း ဒေသကောင်းဘို့တွေ၊ ရက်အင်ဒီးယန်းတွေနဲ့ ရေသစ်မြေသစ် လိုက်လံရှာဖွေပြီး စွန့်စားမှုတွေကို အရင်းပြုနေတဲ့ လူတွေအကြောင်းကို ကျွန်တော် သိပ်ရေးချင်တယ်။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ဝက်စတန်းန့် ဝတ္ထုတွေနဲ့ နာမည်ကြီးလာတဲ့ ဂျော့ ဖရန့်ဒိုဘီရဲ့ ဝတ္ထုတွေနဲ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ဟာ ကောင်းဘို့တွေနဲ့ ရက်အင်ဒီးယန်းတွေအကြောင်းရေးချင်စိတ် ပြင်းပြနေတာဟာ မဆန်းပါဘူး’

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာသည့်အခါ ကယ်လီဖိုးနီးယားနယ်က တစ်ယောက် ဘဝဖြင့် ဂျာမနီနိုင်ငံ စစ်မြေပြင်၌ အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည်။ စစ်ကြီးပြီး၍ အိမ်ပြန်လာသည့်အခါ သူနှင့်အတူ ‘အင်နာ’အမည်ရှိ သြစတြီးယန်း အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ပါလာခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် သူ၏ ဇနီးဖြစ်၍ သူကိုယ်တိုင်က ‘စစ်ကြီးရဲ့ အထိမ်းအမှတ် ပစ္စည်းတစ်ခုအဖြစ် ကျွန်တော်ကောက်ရ လာတာပါ’ဟု ပြောခဲ့ဖူးသည်။

သူတို့ လင်မယားသည် ဆန်အန်ဂျီလိုမြို့၌ အခြေစိုက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုမြို့ကလေးမှာ ရှေးအခါက နာမည်ကျော်ဝီစကီ ထုတ်လုပ်ခဲ့သည့် စိန့်အန်ဂျီလာရွာ ဖြစ်၏။ ကယ်လီဖိုးနီးယားနယ် ဆန်အန်ဂျီလိုဟူသော အမည်သစ်ဖြင့် ထင်ရှားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤမြို့၌ အခြေစိုက်သည့် အချိန်မှ စ၍ ကယ်လီဖိုးနီးယားနယ် ဝက်စတန်းန့်ဝတ္ထုများကို စတင်ရေးသားခဲ့၏။ ဝက်စတန်းန့်ဝတ္ထုများ ဟု ဆိုရသော်လည်း သူ့ဝတ္ထုများ သည် ပစ်လိုက်ခတ်လိုက်၊ သတ်လိုက် ဖြတ်လိုက်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ဆန်သော အပေါစား ဝတ္ထုများ မဟုတ်ပေ။ လူသဘာဝကို အခြေခံသည့် စရိုက်လက္ခဏာများကို ပီပြင်ပေါ်လွင် အောင် ဖော်ပြသည့် ဝတ္ထုများ သာ ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ ဝက်စတန်းန့် ဝတ္ထုများကို စာဖတ်ပရိသတ်များက နှစ်သက်လက်ခံကြသည်။ ။ ဤဝတ္ထု များကြောင့် သူသည် စာပေဆုများကိုပင် ချီးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် သူရေးသားခဲ့သော “The Good Old Boys” အမည်ရှိ ဝက်စတန်းန့်ဝတ္ထုသည် ၁၉၇၈ ခု စပါးစာပေဆု The Spurward ကို ချီးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရ၏။ ယင်းစာပေဆုမှာ အမေရိကန် နိုင်ငံတော်ဝက်စတန်းန့် စာရေး ဆရာများ အဖွဲ့ (The Western Writers of America) မှ နှစ်စဉ်ချီးမြှင့်သောဆု ဖြစ်လေသည်။ ။

ယခု ဤစာအုပ် ‘အနီနှင့်အနက်’ကို ရေးရာ၌ အယ်လ်မာကယ်လ်တန်သည် နှစ်နှစ်တိတိ သုတေသနပြုခဲ့ရသည် ဟု ဆိုသည်။ ။ ဤဝတ္ထုတွင် ပါရှိသော ကွန်ချိုခံတပ်မှာ ယနေ့အချိန်ထိ ထိန်း သိမ်းထားဆဲ ဖြစ်၏။ ဤခံတပ်ကို အကြောင်းပြု၍ သူသည် အခြား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့် သမိုင်းဝင်နေရာဒေသများ ဆီသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ။ ကယ်လ်တန်၏ ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်အရ လွန်လေပြီး သောခတ်က လူမည်းတပ်များအား အုပ်ချုပ်ခဲ့ရသည့် လူဖြူစစ်ဗိုလ်ကြီးများ သည် အမျိုးသား သူရဲ ကောင်းများ အဖြစ် ဆိုက်ရောက်သွားခဲ့ရသည် ဟု သိရ၏။

ယင်းနှစ်ဦးအနက် ဝီလျံအာရှပ်ဖ်တာမှာ စပိန်-အမေရိကန် စစ်ဖြစ်ပွားလာသည့်အခါ အမေရိကန်တပ်များကို ဦးစီး၍ ကျူးဘားနိုင်ငံအတွင်း၌ စစ်ခင်းခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ဂျန်ဂျေပါရှင်းမှာ ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ပြင်သစ်နိုင်ငံရှိ အမေရိကန်တပ်များ ၏ စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။ ။

နှစ်နှစ်ကြာမျှ အနောက်ဘက်ဒေသတွင်းရှိ တောတောင် အထပ်ထပ်နှင့် မြို့ရွာ အသီးသီးသို့ လှည့်လည်လေ့လာခဲ့ပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် အယ်လ်မာကယ်လ်တန်သည် ‘The Wolf and the Buffalo’ သို့မဟုတ် ‘

အနီနှင့်အနက်'ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ ဤစာအုပ်ထဲမှ 'မြင်းညိုရှင်' နှင့် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် လည်းကောင်း၊ စစ်သားတစ်ယောက် အဖြစ်ဖြင့် အနောက်ပိုင်းဒေသ စစ် မြေပြင်သို့စစ်ထွက်လာခဲ့ရသော လူမည်း 'ဂျီဒီယွန်'နှင့် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် လည်းကောင်း စိတ် ဝင်စားဖွယ်ဇာတ်ကောင်များ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

စာရေးဆရာ ကယ်လ်တန်သည် ယနေ့အချိန်ထိ ဆန်အန်ဂျီလိုမြို့မှာပင် ဆက်လက်နေထိုင် လျက်ရှိသည်။ ။ ဝက်စ်တန်းနှင့် ကောင်းဘွိုင်ဝတ္ထုများ ရေးသားခဲ့သော်လည်း သူ့တွင် နွားမတစ် ကောင်နှင့်မြည်းတစ်ကောင်ပင် အပိုင်မရှိဟု သူ့မိတ်ဆွေများက ပြက်ရယ်ပြုကြသည်။ ။ သို့တစေ လည်း သူ့နောက်ထပ်ရေးသားခဲ့သည့် တက္ကဆက်ပြည်နယ် စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသောဝတ္ထုမှာ များစွာလူကြိုက်များ လျက်ရှိသည် ဟု စာပေနယ်မှ ဝေဖန်ရေးပညာရှင်များက ဆိုကြလေသည်။ ။

ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်တွင် အမှတ်တရပြောစရာတချို့ ရှိနေပါသေးသည်။ ။ ယင်းတို့ ကို မပြောလျှင် မပြည့်မစုံဖြစ်လိမ့်မည် ဟု ထင်ပါသည်။ ။ ပထမတစ်ချက်မှာ ဤအနီနှင့်အနက် ဝတ္ထုသည် စာရေးဆရာ အယ်လ်မာကယ်လ်တန်၏ မူရင်း The Wolf And the Buffalo ကို ပြန်ဆိုထားခြင်းမဟုတ်ဟူသောအချက်ဖြစ်သည်။ ။ ယခုပြန်ဆို ထားသည် မှာ Reader's Digest Condensed Book ပါ ဝတ္ထုကို ပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤသို့ဖြစ်ရသည် မှာ ယင်းဝတ္ထုမူရင်း ကို လုံးဝရှာမရ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်မပြောမဖြစ်သည့် ဒုတိယအချက်မှာ ဤ 'အနီနှင့်အနက်' ဝတ္ထုပါရှိသော စာအုပ် ပိုင်ရှင်ကိစ္စဖြစ်သည်။ ။ 'အနီနှင့်အနက်'ဝတ္ထုပါရှိ

သော Readers Digest Condensed Book မှာ ကျွန်တော့်စာအုပ်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော့် ထုတ်ဝေသူ ဘဝတက္ကသိုလ် ကိုနေဝင်းကပေးသော စာအုပ် ဖြစ်သည်။ ။ အမှန်တော့ ကိုနေဝင်း၏ အဆိုအရ ထိုစာအုပ်သည် သူပိုင်စာအုပ်မဟုတ်ပါ။ သူ့အား (ယခုကွယ်လွန်ရှာပြီဖြစ်သော) စန္ဒရားကို လှထွတ်က ခေတ္တလာပို့သွားခြင်း ဖြစ်သည် ဟု သိရပါသည်။ ။

ဤနေရာတွင် ဆက်စပ်မှုရှိလာသဖြင့် စန္ဒရား ကိုလှထွတ်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ၏ ရင်းနှီးမှု အခြေအနေကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ ။ သူနှင့်ကျွန်တော်သည် လူချင်းတရင်းတန်းမရှိခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း ငယ်စဉ်က စန္ဒရားသင်ဖူးသည် အထိ စန္ဒရားအပေါ် အရူးအမူးဖြစ်ခဲ့သော ကျွန်တော်သည် ကိုလှထွတ် အား ကောင်းစွာသိနေခဲ့ပါသည်။ ။ ခပ်ဝေးဝေးမှ နေ၍ သိနေသည့် သဘောမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ။

သူနှင့်ကျွန်တော်သည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ပန်းဆိုးတန်းလမ်းပေါ်ရှိ စာအုပ်အဟောင်းရောင်း သည့် ဆိုင်များကြား၌ ဆုံမိတတ်သည်။ ။ စာအုပ်ရောင်းသူများ ၏ ပြောပြချက်အရ သူ့အား စန္ဒရား လှထွတ်ဟု ကျွန်တော်ကသိနေသလို သူကလည်း ကျွန်တော့်အားဘာသာပြန် စာရေးဆရာ မောင်ထွန်းသူဟု သိနေဟန် တူပါသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်တော်တို့ သည် တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက် ပြီး၍ နှုတ်ဆက်တတ်ကြသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လည်း ဆိုင်ရှေ့၌ ရပ်ကာ စာအကြောင်း ပေအကြောင်း စကားစပ်မိလေ့ ရှိကြပါသည်။ ။

ကိုနေဝင်း၏ အဆိုအရ ကိုလှထွတ်သည် တစ်ရက်တွင် သူ့ထံသို့ရောက်လာသည်။ ။ Readers Digest Condensed Book ကိုပေး၍ ‘ဒီထဲမှာ ဝတ္ထုကောင်းလေးတစ်ပုဒ် ပါတယ်၊ ကြိုက်ရင် ပြန်နိုင်တာပေါ့’ဟု ပြောသွားသည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် The Wolf and the Buffalo ဝတ္ထုသည် ကို

နေဝင်း မှ တစ်ဆင့် ကျွန်တော့်ထံသို့ ရောက်လာသည် ။ ကျွန်တော့် လက်ထဲရောက်သည့်အခါ ‘အနီနှင့် အနက်’ဟု အမည်ပေးထားသော ဤဝတ္ထုသည် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါသည် ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အနီနှင့်အနက် ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခဲ့စဉ်က ကျွန်တော့်အမှာ စာ ပါမသွား သဖြင့် စန္ဒရားကိုလှထွတ်အား ကျေးဇူးစကားဆိုထားသည် များကို သူသာလျှင်မက စာဖတ်သူ ပရိသတ်များ ပါမသိမမြင်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည် ။ ယခု ဒုတိယအကြိမ်ထုတ် အနီနှင့်အနက်တွင် မူ ကျွန်တော့် အမှာ စာသည် ပါလာခဲ့၏။ ထိုအမှာ စာကို ကိုလှထွတ်အားချစ်သော စာဖတ်ပရိသတ်က သိမြင်ခွင့် ရကြသော်လည်း ကိုလှထွတ်တစ်ယောက်ကတော့ သိမြင်ခွင့် မရတော့ပါ။

မောင်ထွန်းသူ

၃၀၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၀၀

*

လူတစ်စုက သူတို့ အား ကွန်မင်ချီဟု အမည်ပေးခဲ့ကြသည် ။
 ထိုအခါ တစ်ကမ္ဘာလုံးကလည်း သူတို့ အား ကွန်မင်ချီဟု ပင် သိနေကြ
 သည် ။ လူမျိုးတစ်စုအတွင်း ကိုယ့်အုပ်စုနှင့်ကိုယ် ဖွဲ့စည်း၍ စုပေါင်း နေ
 ထိုင်လျက်ရှိကြသော အုပ်စုများ အတွင်းမှာ တော့ တစ်အုပ်စုနှင့်တစ်အ
 ပ်စု မတူကြောင်း သိသာ စေရန် ‘ကျွဲသားစားသူများ’၊ ‘ဒရယ်သားစား
 သူများ’၊ ‘ပျားရည်စားသူများ’ စသည် ဖြင့် အမည် တစ်မျိုးစီ ပေး၍ ခေါ်
 ဝေါ်သုံးစွဲလေ့ရှိကြ၏။ လူမျိုးတစ်မျိုးလုံး အနေဖြင့်မူ သူတို့ တွင် အမည်
 မရှိချေ။ သူတို့ အဖို့ ရှိရန်လည်း မလိုပေ။ သူတို့ အနေဖြင့် သူတို့ ကိုယ်
 သူတို့ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားလူမျိုး များ ထက် အဖက်ဖက်တွင် သာလွန်မြင့်
 မြတ်ပြီး ကောင်းကင်ဘုံရှိ ဝိညာဉ်များ ၏ အထူးတလည်
 အရေးပေးခြင်းနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံယူရရှိနေကြသည့် ‘
 လူဆန်သော လူများ’ ဟု သတ်မှတ်ထားပြီး ဖြစ်ပေသည် ။

အရုဏ်တက် ထွက်ပြုစ အလင်းရောင်သည် တောင်နှစ်လုံးပေါ်သို့
 စီးဆင်းကျလာလျက် ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် ကွန်မင်ချီ အမျိုးသားတစ်ဦးဖြ
 စ်သော မြင်းညှိရှင်သည် အထက်ကောင်းကင် ဘုံမှ ဝိညာဉ်တော် ကြွအ
 လာကို စိုးရိမ်ခြင်း ကြီးစွာဖြင့်မျှော်လင့်စောင့်စားလျက်ရှိလေသည် ။ ယ
 ခုလို အချိန်မျိုးတွင် ဝိညာဉ်တော်သည် အိပ်ပျော်ကောင်း အိပ်ပျော်နေ
 ပေလိမ့်မည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူကတော့ လူမျိုးစု၏ စစ်သူရဲကောင်းတစ်ဦး အနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူ့ လူမျိုးစုအတွင်းမှ ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျားမြတ် တစ်ဦးအနေဖြင့်လည်းကောင်း ဝိညာဉ်တော် က အပ်နှင်းမည့် ဆေးဝါးအတတ်ပညာနှင့် ထက်မြက်သော စွမ်းရည်သတ္တိထူးများကို စောင့်၍ ယူရ လိမ့်မည် ဖြစ်၏။

အမှန်တော့ ဤနေ့ ဤရက် ဤအချိန် ဤကာလကို သူ့မျှော်လင့်စောင့်စားလာခဲ့သည် မှာ တစ်ဆယ့်ရှစ်နေ့မျှပင် ရှိခဲ့ပြီ။ သူ့အနေဖြင့် ဤနေ့ ဤရက်အတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်လာခဲ့ရသည် မှာ အချိန်ကာလအားဖြင့် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ။

လူဖြူများ အခြေစိုက်ရာ နယ်မြေ၏ အပြင်ဘက်မိုင်တစ်ရာ ပတ်လည်အတွင်းတွင် တက္ကဆပ်ပြည်နယ် အနောက်ဘက်ဒေသ လွင်ပြင်များသည် တစ်ခုပေါ်တစ်ခုမေးတင်ကာ တည်ရှိ နေကြသည် ။ မျှော်ကြည့်၍ မဆုံးနိုင်သော ပရေးရီး မြက်ခင်းပြင်သည် လွင်ပြင်အားလုံးကို မြစ်မ်းရောင် ကတ္တီပါကော်ဇောကြီးတစ်ချပ်ဖြင့် ဖြန့်အုပ်လွှမ်းခြုံထားသည့်နယ် ရှိသည် ။

ထိုလွင်ပြင်များ ပေါ်၌ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်လျက်ရှိသော တောင်ညီနောင်သည် ပင်လယ် ရေပြင်ကြီးပေါ် သင်္ဘောကြီးနှစ်စင်း အပြိုင်ခုတ်မောင်းရန် အားယူနေကြသည့်နယ် ရှိ၏။ လူဖြူ များ စွာသည် ဤတောင်ညီနောင်ကို သိကြပါ၏။ သို့သော်လည်း မြင်ဖူးသူ အနည်းငယ်မျှသာ ရှိလေ သည် ။

တောင်ဘက်မိုင်ပေါင်းများ စွာ ကွာလှမ်းသောနေရာတွင် ဘရာဇောမြစ်သည် တောင်ညီနောင် ခြေရင်းမှ ပတ်ကာ ခက်ရင်းခွပုံသဏ္ဌာန် ဖြာထွက်ပြီး အရှေ့တောင်အရပ်ဆီသို့ နှေးကွေးစွာဖြင့် မြွေ

လိမ်မြေကောက် စီးဆင်းလျက်ရှိ၏။ နွေရာသီဆိုလျှင် ဘရာဇောမြစ်၏ မြစ်ကြောင်းသည် ကျဉ်း မြောင်းသွားလေသည် ။ မြစ်ရေပြင်မှာ လည်း ဆားနှင့်လချေးကျောက်များ ဖြင့် ပြည့်ကာ မသန့်မစင် မကြည်မလင်ဖြစ်လာသည် ။ တောင်ကျရေများကြောင့် ပေါ်ထွန်းလာရသော မြစ်လက်တက်များ အတွင်းမှ ထိုးထွက် စီးဆင်းလာသောရေများ သည် ချောင်းငယ်နှစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်လာစေ၏။ မြင်းညို ရှင်တို့ လူမျိုးစုသည် ယင်းချောင်းနှစ်သွယ် တစ်လျှောက်တွင် တဲငယ်များ ဆောက်ကာ အခြေစိုက်ထား ကြလေသည် ။

နေ့ခင်း နေ့လယ်ဘက်ဆိုလျှင် မြင်းညိုရှင်တို့ လူစုသည် သူတို့မွေးမြူထားသော မြင်းများကို မြက်ထူထပ်လှသည့် တောင်တန်းဆင်ခြေလျှောများ ပေါ်၌ လံထားလေ့ရှိသည် ။ နေ့လယ်နေ့ခင်းဆိုတော့ မြင်သာထင်သာရှိသဖြင့် မြင်းများကို အစောင့်အကြပ်ထူထပ်စွာ ချထားဖို့ မလို။ ကလေးများ နှင့်သာ လွှဲထားလေ့ရှိ၏။ ညဘက်ဆိုလျှင်တော့မြင်းများကို စနစ်တကျ ပြန်သိမ်းရသည် ။ အစောင့် များ ကျကျနန ချထားရသည် ။

ကီအိုဝါ လူမျိုးစုများမှာ မြင်းညိုရှင်တို့ နှင့် မဟာမိတ်အဖြစ် ရပ်တည်လာခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်း များ စွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် ကီအိုဝါ လူမျိုးစုများကတော့ သူတို့ မြင်းများကို ခိုးကြလိမ့်မည် မဟုတ် ပေ။

အနောက်ဘက်နှင့် အနောက်တောင်ဘက်အရပ်များ တွင် မူ အပေချီ လူမျိုးစုလှည့်လည် ကျက်စားလျက်ရှိသည် ။ အပေချီများကတော့ ယုံကြည်စိတ်ချရသူများ မဟုတ်ပေ။ အပေချီများ သည် အလွန်ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူများ ဖြစ်၏။ မြင်းညိုရှင်တို့ လူမျိုးစုနှင့် ကမ္ဘာ့ရန် ဖြစ်ခဲ့သည် မှာလည်း နှစ်ပေါင်းများ စွာကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ဘာကြောင့် ကမ္ဘာ့ရန် ဖြစ်ခဲ့သ

ည် ဟူသောအချက်ကိုမူ သိသူ တစ်ဦးမှ မရှိချေ။

မြင်းညိုရှင်သည် တစ်နေ့လုံး မြင်းအုပ်စောင့်တာဝန်ကို အလှည့်ကျ ယူခဲ့ရသည် ။ လွန်ခဲ့သော ညကမှ အစောင့်တာဝန်မှ လွတ်ခဲ့သဖြင့် သူ့ အတွက် ဆေးဝါး အတတ်ပညာရှာဖွေရန် ပြင်ဆင်နိုင်ခဲ့သည် ။ မြင်းညို ရှင်သည် နတ်ဆရာ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ရှေးဦးစွာ ချောင်းအတွင်း၌ ရေချိုးခဲ့သည် ။ ပြီးတော့ အရိုးဆေးတံကို သောက်ခဲ့ရ၏။ ထိုကိစ္စများ ပြီးသော် နတ်ဆရာက သူ့အတွက် ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ဖတ်ပေးသည် ။ ထို့နောက် သူ၏ မျက်နှာနှင့် ရင်ဘတ်များ တွင် အင်းကွက်များ နှင့် အမှတ်အသားလက္ခဏာများကို ဆေးဖြင့် ရေးခြယ်ပေး လိုက်လေသည် ။

ယနေ့အရက်တက်တွင် မြင်းညိုရှင်သည် သူတို့ ရွာနှင့် အနီးဆုံး သော တောင်တန်းဆီသို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာခဲ့သည် ။ သူသည် ပန်းပွားရှည်များ တပ်ဆင်ထားသည့် ဖိနပ်ပျော့ကို စီးကာ သွေးနီ ရောင် ဆိုးထားသော အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်လာခဲ့သည် ။

သူတို့ လူမျိုးစု၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ သူသည် သုံးရက် သို့မဟုတ် လေးရက်နှင့် လေးညတိ တိ လူသူ ကင်းဝေးသည့်နေရာတွင် တစ်ယောက်တည်းနေရမည်ဖြစ်သည် ။ သူ နေရမည့် နေရာသည် သူနှင့်သူ့အား ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးမည့် ဝိညာဉ်များကို တခြားလူများက လုံးဝအနှောင့်အယှက် မပေးနိုင်သောနေရာဖြစ်ရမည်။ အကယ်၍ သူ ကံကောင်းပါမူ လေးရက်မပြည့်မီ ကြားရက်တစ်ချိန် ချိန်တွင် ဝိညာဉ် တော်ထံမှ ထူးခြားသော အတိတ် နိမိတ် လက္ခဏာ တစ်ခုခုကို ရလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

မြင်းညိုရှင်တို့ ကွန်မင်ချီများ သည် တစ်နေရာရာတွင် အခြေချ၍ အတည်တကျနေထိုင်လေ့ ရှိသူများ မဟုတ်ပေ။ မကြာခဏ တစ်နေရာမှ

တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်လေ့ ရှိသည် ။ သူတို့ တွင် စနစ်တကျ ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာလည်း မရှိ။ နေမင်းကြီး၏ တစ်ဖက်တွင် နေထိုင်လျက် ရှိသည် ဟု ယုံကြည်ထားသော ‘အရာခပ်သိမ်းကို ပြည့်စုံလုံလောက်စွာဖြည့်တင်းပေးနေသော ဖခင်ကြီး’ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြ၏။ လူတိုင်းသည် ထိုဝိညာဉ်တော်ဖခင်ကြီးနှင့် အဆက်အသွယ်ရ အောင် ပူဇော်ပသခြင်းအမှု ပြုကြလေသည် ။

သူတို့ ၏ ယုံကြည်ချက်အရ ကမ္ဘာကြီးသည် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ကွဲပြားခြားနားလျက်ရှိသော ဝိညာဉ်ပေါင်းများစွာ၏ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိသည် ။ အချို့ဝိညာဉ်များ သည် မေတ္တာနှင့် ကရုဏာ တရားများကို လက်ကိုင်ထားသော ‘ဝိညာဉ်ကောင်းဝိညာဉ်မြတ်များ’ ဖြစ်ကြ၍ တချို့ကျတော့ ဆိုးညစ်ယုတ်မာသော မကောင်းဆိုးဝါး ‘မိစ္ဆာဝိညာဉ်များ’ ဖြစ်သည် ။ လူတိုင်း လူတိုင်းပင် မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ဝိညာဉ်ကို ရွေးချယ် ကိုးကွယ်ပြီး ယင်းဝိညာဉ်၏ လမ်းညွှန်မှုနှင့် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်မှုများကို ရယူနိုင်ကြသည် ။

သို့သော်လည်း ကွန်မင်ချီ လူငယ်တစ်ယောက်သည် သူ ကိုးကွယ်နေသော ဝိညာဉ်ကောင်း ဝိညာဉ်မြတ်တစ်ဦးက သဘောတူပြီးပြီဟု ယူဆနိုင်လောက်သည့် နိမိတ် လက္ခဏာ အချို့ကို မြင်တွေ့ ရုံမျှဖြင့် သူ့အသက်နှင့် သူ့အပေါင်းအဖော်များ ၏ အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်၍ အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့စွာ စွန့်စားခြင်းတော့မပြုအပ်။ ယင်းကဲ့သို့ ပြုခဲ့ပါမူ ထိုလုပ်ရပ်သည် သူ့အတွက် အလွန်ဆင်ခြင်ကင်းမဲ့သော လုပ်ရပ်တစ်ခုသာ ဖြစ်သည် ဟု ယူဆကြလေသည် ။

ယနေ့အဖို့ တော့ မြင်းညိုရှင်သည် ကျွဲသားရေဝတ်ရုံကြီး တစ်ထည်၊ ဆေးတံတစ်ချောင်းနှင့် ကျွဲသားရေစိမ်း ဒိုင်းတစ်ခုကို ယူလာခဲ့သည် ။

ထိုပစ္စည်းများကို လှပအောင် တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ခြယ်သမ္ပမ်းမံခြင်း မပြု
ခဲ့ရသေး။ ယနေ့ သူသယ်ယူလာခဲ့သော ကျွဲသားရေစိမ်း ခိုင်းကို ပြုလုပ်
ရာ၌ သီတင်းပတ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့၏။

ဤခိုင်း ပြုလုပ်ဖို့ အတွက် သူကိုယ်တိုင် ကျွဲသိုးတစ်ကောင်ရအောင်
အမဲလိုက်ထွက်ခဲ့သည်။ ကျွဲသိုးကို သူ့သတ္တိ သူ့ခွန်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကို
ယ်ကြပ် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ကျွဲ၏ လက်မောင်းများ ဘက်ရှိ အရေအထူ
ဆုံးသော အပိုင်းမှ သားရေကို မပျက်မစီးအောင် အထူးသတိထား၍ စန
စ်တကျ ဆုတ်ယူခဲ့သည်။ ထိုသားရေကို မိုးမခသား သစ်သားပေါင်၌ တ
ပ်၍ ကားကြက်ခဲ့သည်။ လေးမြား ဒဏ်နှင့်ကျည်ဆန်ဒဏ်များကို ခံနိုင်
ရန်အတွက် သားရေပေါ်ရှိ လည်ဆံမွေးများကို တင်းကျပ်နေ အောင် ချ
ည်တုပ်ခဲ့သည်။

ယခုဆိုလျှင် သူ့လက်တွင်း၌ အလွန်တောင့်တင်း ခိုင်မာသော ခိုင်း
ကောင်းတစ်ခု ရှိနေပြီ။ သူ့အသက်ကိုပို၍ အကာအကွယ်ပေးနိုင်မည့် တ
န်ခိုးသတ္တိထူးများ ကိန်းဝပ်လာစေရန်အတွက် သူတပင်တပန်း ပြုလုပ်
လာခဲ့သော ထိုခိုင်းအား မည်သို့မည်ပုံတန်ဆာဆင်ရမည်၊ ခြယ်သရမည်
ဟူ သော အသေးစိတ် လမ်းညွှန်မှုများကိုမူ ဝိညာဉ်တော်က သူ့အား ပြ
သပေးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော် လင့်ထားလေသည်။

မြင်းညိုရှင်သည် သူ့ရှေ့တည့်တည့်၌ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ဖျတ်ခနဲပေါ်
လာသည် ကို ရိပ်ခနဲ မြင် လိုက်ရ၏။ ကျောက်စရစ်ခဲထူထပ်လှသော ကု
န်းတန်းတစ်လျှောက်နှင့် ထင်းရှူးပင်ပုများကြားတွင် လှည့်လည်သွား
လာကာ ယုန်နံ့ခံနေသော ဝံပုလွေတစ်ကောင်ပေတည်း။ မြင်းညိုရှင်သ
ည် ငယ်စဉ် တောင်ကျေးကလေးဘဝကတည်းက အတိတ်နိမိတ်များကို
မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်ကာ ကောက်ယူ တတ်အောင် လေ့ကျင့်သင်ကြား

ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသူ ကွန်မင်ချီတစ်ဦး မဟုတ်ပါလား။

ကွန်မင်ချီတို့ သည် ဝံပုလွေကို အလွန်ရှိသေးလေးစားကြသည် ။ ဝံပုလွေကို သေနတ်နှင့် ပစ်၍ မသေနိုင်၊ မြားနှင့်ပစ်မှ သာ သေနိုင်သည် ဟုလည်း ပြောစမှတ်ပြုကြသည် ။ ဝံပုလွေ ဆေးအဆောင် ရှိသော စစ်သားတစ်ယောက်သည် စစ်ပွဲတွင် မသေနိုင်။ သေနတ်ပြီးသည် ဟု လည်း ယုံကြည်ကြ၏။

မြင်းညိုရှင်သည် ဝံပုလွေနောက်သို့ လိုက်ရန်အားထုတ်သည် ။ သို့သော်လည်း အနီးကပ်လိုက်ရဲ။ ဝံပုလွေ ဒေါသဖြစ်သွားမှာ ကြောက်သည် ။ ဝံပုလွေ ဒေါသဖြစ်သွားပါမူ သူလိုချင်နေသော ဆေးဝါးများ ရတော့မည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ခွာ၍ လိုက်သည် ။

ခဏမျှအကြာတွင် ဝံပုလွေသည် ကုန်းတန်းတစ်ခုပေါ်တက်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ သူ့နောက်ဘက်တွင် ချန်ရစ်ခဲ့သမျှမှာ မြေကြီးပေါ်မှ ခြေရာလေးခုမျှသာ ဖြစ်သည် ။ မြင်းညိုရှင် မြင်ခဲ့ဖူးသမျှ ဝံပုလွေ ခြေရာများ တွင် အကြီးဆုံးသော ခြေရာများ ပေတည်း။